

Sygn. akt IV K 70/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Furman

Protokolant: Patrycja Mrowiec

bez udziału prokuratora zawiadomionego wokandą

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 maja 2017 roku

sprawy

K. R. s. H. i L. z domu D. ur. (...) w D. (Ukraina)

oskarżonej o to, że:

W dniu 30 sierpnia 2016 roku w (...) Przejściu G. O. po przylocie z C. (rejs nr (...)) okazał funkcjonariuszowi Straży Granicznej w trakcie kontroli granicznej swój oryginalny ukraiński paszport o nr (...) wystawiony na dane K. R. ur. (...) z zamieszczonymi na stronie 13 podrobionymi na wzór oryginalnych dwiema odbitkami stempli Polskiej Kontroli G. z Lotniczego Przejścia G.-O.: wjazdowy (nr nieczytelny) datowany na dzień 9.06.2015r. oraz wyjazdowy nr stempla (...) datowany na dzień 15.06.2015r.

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.;

orzeka

I. uznaje oskarżonego K. R. za winnego zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. skazuje go i na tej samej podstawie wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku próby;

III. na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązuje oskarżonego do wpłaty na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwoty 1000 (tysiąca zł) tytułem świadczenia pieniężnego;

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowód rzeczowy wymieniony w wykazie na k. 27, zarejestrowany pod nr Drz (...), przechowywany na k. 73 zwraca wystawcy;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego z kosztów postępowania i przejmuje je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IVK 70/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 30 sierpnia 2016 roku K. R. w (...)Przejsciu G. O. po przylocie z C. (rejs nr (...)) zgłosił się do kontroli granicznej i okazał funkcjonariuszowi Straży Granicznej M. M. swój oryginalny ukraiński paszport o nr (...) z zamieszczonymi na stronie 13 podrobionymi na wzór oryginalnych dwiema odbitkami stempli Polskiej Kontroli G. z (...)Przejscia G.-O.: wjazdowy (nr nieczytelny) datowany na dzień 9.06.2015r. oraz wyjazdowy nr stempla (...) datowany na dzień 15.06.2015r. Rodzaj czcionki, nazwa przejścia granicznego, daty oraz błędna cyfra kontrolna wzbudziły wątpliwości kontrolującego. W związku z tym dokonano sprawdzenia w bazie ZAOil i ustalono, że ww. podróżny nie przekraczał granicy Rzeczypospolitej Polskiej w wskazanych na stemplach terminach.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zeznań świadka M. M. (k. 136), protokołu zatrzymania rzeczy z materiałem poglądowym (k.2-6), protokołu oględzin paszportu (k. 38), opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań dokumentów (k.66-71)

Oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k.22).

Zeznania świadka M. M. (k.136) Sąd uznał za wiarygodne. Świadek jest funkcjonariuszem Straży Granicznej i osobą obcą dla oskarżonego, dlatego nie było podstaw do stwierdzenia, że zeznawał nieprawdę. Złożone zeznania dotyczą okoliczności, o których świadek powziął wiedzę w związku z wykonywanymi obowiązkami służbowymi.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dowody z dokumentów ujawnione na rozprawie w dniu 26 maja 2017r. (k.137) w postaci protokołów zatrzymania rzeczy i oględzin zatrzymanego paszportu, decyzji o odmowie wjazdu na granicy oraz karty karnej. Należy zauważyć, że żadna ze stron nie zgłaszała uwag, co do wiarygodności tych dokumentów, a Sąd nie powziął żadnych informacji z urzędu, aby któryś z tych dokumentów mógł być fałszywy, sporządzony w sposób nierzetelny lub przez osobę nieuprawnioną.

Sąd nie znalazł także podstaw do kwestionowania pełnej i jasnej opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań dokumentów (k.66-71). Brak jest jakichkolwiek podstaw, aby podważyć obiektywizm, fachowość i rzetelność sporządzonej opinii, w której po przeprowadzeniu stosownych badań, stwierdzono, że odbitki stempli kontrolerskich P. Straży Granicznej W. O. z datownikiem 15.06.2015r na wyjazd z RP oraz z datownikiem 09.06.2015r na wjazd do RP naniesione na str. 13 paszportu zostały podrobione.

W świetle wyżej opisanego materiału dowodowego sąd potraktował nieprzyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu jako przyjętą linię obrony. Trudno wyobrazić sobie aby oskarżony nie miał świadomości, iż w okazywanym przez niego do kontroli paszporcie znajdują się podrobione stemple kontroli granicznej skoro, jak ustalono, osoba o jego danych personalnych nie przekraczała granicy RP w datach wskazanych na stemplach.

Wobec tak ukształtowanego materiału dowodowego, sąd uznał, że wina oskarżonego i okoliczności zdarzenia nie budzą wątpliwości.

Zgodnie z normą art. 270 § 1 k.k. karze podlega ten, kto w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa.

K. R. okazując trakcie kontroli granicznej oryginalny paszport z zamieszczonymi podrobionymi stemplami kontroli granicznej, niewątpliwie wypełnił znamiona tego czynu.

Oskarżony w chwili dokonania czynu był osobą pełnoletnią i jego poczytalność nie budziła wątpliwości. Nie zachodziły żadne okoliczności wyłączające bezprawność lub winę oskarżonego. Oskarżony nie znajdował się w żadnej szczególnej sytuacji motywacyjnej niepozwalającej na zachowanie zgodne z prawem.

Wymierzając oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd wziął pod uwagę dyrektywy jej wymiaru, określone w art. 53 kodeksu karnego, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Występek oskarżonego, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, nie cechował się szczególnie rażącym stopniem społecznej szkodliwości czynu, a jego ujemne następstwa nie były rozległe. Tym niemniej oskarżony działał w sposób zaplanowany, a jego zachowanie nie nosi cech czynu do którego doszło pod wpływem nagłego, silnego impulsu. Oskarżony nie był w przeszłości karany, prowadzi ustabilizowany tryb życia posiada rodzinę na utrzymaniu i osiąga dochody w wysokości 2 500 EURO (k.20-21). Przy uwzględnieniu wszystkich tych okoliczności, biorąc pod uwagę przewagę okoliczności przejawiających na korzyść, sąd wymierzył karę w dolnych granicach ustawowego zagrożenia przewidzianego za przypisany oskarżonemu czyn.

Sąd pozostaje w przekonaniu, że wymierzona kara pozbawienia wolności jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, stopnia zawinienia i stopnia naruszenia dóbr chronionych przepisem stypizowanym w art. 270 § 1 k.k..

W ocenie Sądu, w stosunku do oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna i w związku z tym zasługuje on na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Jak już wspomniano, oskarżony jest osobą niekaraną, prowadzi ustabilizowany tryb życia, ma na utrzymaniu żonę i małoletniego syna a czyn którego się dopuścił należy potraktować jako zachowanie incydentalne, które w przyszłości nigdy się nie powtórzy. Okres jednego roku próby, na który została zawieszona kara pozbawienia wolności, jest w ocenie Sądu wystarczający do weryfikacji pozytywnej prognozy kryminologicznej o której mowa powyżej. Tak ukształtowana kara, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (pomimo omyłkowego, wskazaniu błędnej podstawy prawnej z art. 71 § 1 pkt 1 k.k.), spełni swoje cele i zapobiegnie powrotowi oskarżonego do popełniania przestępstw.

Odstępując od nałożenia na oskarżonego któregośkolwiek z obowiązków przewidzianych w art. 72 § 1 k.k. Sąd, zgodnie z dyrektywą wspomnianego przepisu, zobowiązał go na podstawie art. 72 § 2 k.k. do wpłaty kwoty 1000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej tytułem świadczenia pieniężnego. Obowiązek ten będzie stanowił dla oskarżonego dodatkową dolegliwość, która uświadomi mu nieopłacalność popełnia przestępstw i skłoni go do przestrzegania porządku prawnego.

Nadmienić trzeba, że w związku z zabezpieczeniem majątkowym dokonanym na mieniu oskarżonego egzekucja tego obowiązku może zostać wykonana bez przeszkód, pomimo, że cudzoziemiec nie posiada adresu zamieszkania w Polsce i na stałe zamieszkuje za granicą.

Nadto z uwagi na przeprowadzenie postępowania dowodowego w całości, w szczególności wobec uzyskania opinii z zakresu badań dokumentów, sąd doszedł do przekonania, że oryginalny paszport ukraiński z zmieszonymi podrobionymi stemplami kontroli granicznej, wymieniony w wykazie drz. na k. 27, jest zbędny dla dalszego postępowania i zarządził jego zwrot wystawcy.

Z uwagi na to, że oskarżony nie posiada miejsca zamieszkania w Polsce i nie przebywa na jej terytorium, sąd zwolnił oskarżonego z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, uznając, iż przemawiają za tym względy słuszności, tym bardziej, że na oskarżonego zostały nałożone obowiązki o charakterze finansowym, mianowicie świadczenie pieniężne na Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.